

Rejsébrev fra Dansk Vestindien, del 3

Sig nærmer tiden, hvor jeg skal tage afsked med mit lille paradis på jord for denne gang ... Uuuuhhh, det bliver svært! De forgangne 10 uger har været nogle af de bedste i mit liv. Jeg har følt mig så godt tilpas og hjerteligt velkommen, alle er bare så søde og hjælpsomme. Naturligvis skal man tænke sig om visse steder og tage sine forholdsregler, men hvor skal man ikke det. Fornuften bør altid være med i kufferten. Men efterhånden som jeg fik etableret nogle rutiner og lært området at kende, følte jeg mig mere og mere sikker, og nu føler jeg mig som en lokal.

Faktisk er jeg blevet så glad for at bo her, at jeg er begyndt at lægge hovedet i blød for at finde ud af, hvordan jeg kan komme herud i længere tid. Må nok tage en snak med ambassaden og undersøge mulighederne nærmere. Desværre er der vist p.t. ikke rigtig nogen større virksomheder med aktiviteter herude, hvor jeg kunne bistå med oversættelser o.lign. Måske der kommer noget spin-off i forbindelse med 100-året i 2017, hvem ved. Indtil da må jeg arbejde på at være en snowbird som så mange amerikanere, der flygter fra vinteren på fastlandet og rejser hjem igen til foråret. Også på det punkt forstår de mig, det er bare nemmere for dem end for mig.

Nå, men del 2 endte med, at vi startede ferie, og det var bestemt ikke kedeligt ☺

Da jeg havde lukket kontoret ned fredag tog vi ind til Christiansted, gik rundt i de hyggelige gader og på boardwalken og spiste en lækker velkomstmiddag på hyggelige Savant i Hospital Street. Tak til Susanne og Arne for tippet, super spisested!

Dagen efter blev der holdt Transfer Day Commemoration på Whim Museum. Den 31. marts 1917 sænkedes Dannebrog for sidste gang og Stars and Stripes gik til vejrs. USA havde købt øerne St. Croix, St. Thomas og St. Jan (St. John) for 25 mio. dollars i guldbarrer for at have en forpost mod tyskerne, som man frygtede skulle indtage den nyligt anlagte Panamakanal. Dagen markeres normalt 31. marts, men pga. påsken havde man rykket ceremonien en uge. Der blev holdt en række taler, bl.a. fortalte guvernør De Jongh om det nylige besøg i Danmark, hvor man diskuterede alternative energikilder, digitalisering af øernes historie (takket være de danske koloniherrers omhyggelige registrering af alt muligt er historien godt belyst og bliver nu gjort tilgængelig for alle) samt om udviklingen indenfor bredbånd. Der var underholdning med bl.a. et skoleband på steel pans samt et hold folkedansere fra Hobro.

Efter en visit i Granny's House gik vi rundt på Whim - altid et besøg værd!

En frisklavet Johnny Cake skal man naturligvis prøve, med dejlig smag af kanel.

En tur i St. George Botanical Garden blev det også til, nu vi var på de kanter.

Dagen efter var det Palmesøndag, og denne dag starter man med at gå i procession fra Christiansværn. Folkedanserne fra Hobro gik med, og der blev sunget hele vejen til kirken. De sang også et par sange for os, og koret sang I østen stiger solen op.

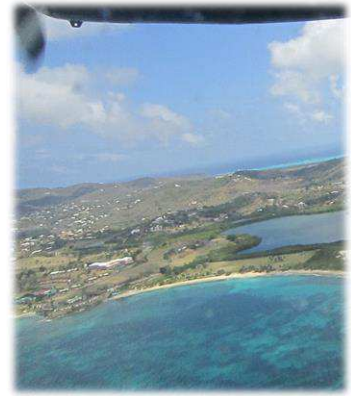
Nina York havde gjort os opmærksom på et arrangement på Ridge to Reef Farm, som vi fik lov at hægte os på sammen med folkedanserne. St. Croix importerer 99,5% af alle fødevarer fra fastlandet, men farmen, som dyrker økologiske produkter, har som mål at levere 1% af øens forbrug i nær fremtid.

Et amerikansk bluegrassband spillede, og de to danske musikanter, som havde akkompagneret folkedanserne, kom op og gav nogle numre sammen med bandet. Folkedanserne begyndte at danse, og så fulgte de amerikanske gæster trop - det var noget, de kunne lide!

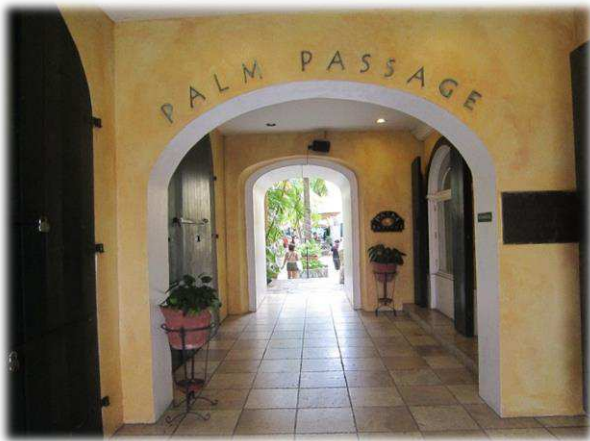

Næste dag tog vi den lille, charmerende og meget larmende vandflyver over til Charlotte Amalie på St. Thomas. Her boede vi på det hyggelige Hotel 1829 (gæt selv hvornår huset er bygget) for foden af De 99 Trin (som rettelig er 103). Hotellet har 8 meget små værelser i forskudte plan, og vi havde udsigt lige ud til poolen, som vi også benyttede. Grunden til, at vi valgte dette hotel, var deres drink Blackbeard's Revenge med 5 slags rom - så kunne vi vælte direkte op i seng, når vi havde fået nok ☺ Vi væltede nu ikke så meget, måske vi er blevet lidt hærdede siden sidst ☺

Tirsdag gik vi rundt i Charlotte Amalies hyggelige gader og passager sammen med krydstogtturisterne. Dem var der dog ikke nær så mange af som for 3 år siden, man kan godt mærke, at krisen stadig kradser. Især St. Thomas er afhængig af turister, så det er også hårde tider for denne lille ø. Men hvor man kan gå i fred i Christiansteds og Frederiksteds gader på St. Croix, så bliver man her hele tiden antastet med et "Taxi?" - "Back to ship?" og alverdens tilbud om dyrebare juveler og elektronik. Det tager lidt af charmen, og ligeså snart turisterne er taget back to ship, lukker alt! Der er kun ganske få steder at spise efter kl. 17. Men udsigten er fantastisk! Og vi fik vores debut med frozen cappucino her, som siden førte til mange eksperimenter, nogle mere vellykkede end andre ☺ OBS: UDEN ALKOHOL - JO!!! ☺

Gode gamle Fort Christian, grundlagt af Jørgen Iversen Dyppel i 1671, har nu fået fjernet det lidet flatterende hegn, som omkransede det i 2010. Det var dog heller ikke denne gang åbent for besøg. Fort Christian er den ældste bygning i hele Dansk Vestindien, dog er det victorianske klokketårn tilføjet i 1874. Fortet har tjent som guvernørbolig, kirke, rådhus, politistation og fængsel. Jeg ved ikke, hvordan det står til med restaureringen, om den er gået helt i stå pga. pengemangel, synd og skam.

Men faretruende, romdrikkende pirater, De 99 Trin samt Peter von Scholtens embedsbolig Crown House fra hans tid som toldintendant står endnu ☺

Det samme gør Haagensen House og det store ravmuseum, som ligger i forbindelse med Hotel 1829.

Og alle vegne er der smukke symfonier af farvestrålende blomster og masser af palmer og træer - man kan kun blive glad i låget af alle disse sanseindtryk. Skønne farver, masser af lys, dejligt klima med en svalende havbrise - det skal opleves!

Nå, men vi skulle videre til St. John, på en hæsblæsende færgeoverfart - hold på hat og briller!! Det var tæt på at blive enden for Darling Hat, men vi overlevede begge 😊

Vi tjekkede ind på The Westin, hvor vi ellers skulle have haft et Garden View rum, men blev opgraderet til et Beach Front View - det brokkede vi os IKKE over ☺

Inde i charmerende og meget overskuelige Cruz Bay var der Wednesday Night Jam, hvor øens musikere på skift dropper ind og spiller, synger og helt klart hygger sig.

Langfredag tog vi ud til Caneel Bay, hvor vi boede sidst, men her åbnede himlens sluser sig i stive to klokketimer! Vi var drivvåde og hundefrøs i vores lette gevandter, men jorden trængte til en ordentlig gang regn efter en lang periode med tørke.

Regnen fik dyrene frem og græsse af det friske græs, i dagtimerne gemmer de sig normalt i bevoksningen rundt om Caneel Bay pga. varmen. Også Cousin Mongoose (desmerdyr) kom ud og hilste på, så det endte med at blive en hyggelig eftermiddag ☺

5 hyggelige dage på St. Thomas og St. John var slut, og Langfredag eftermiddag vendte vi snuden hjemad mod Colony Cove. For ikke at St. Croix skulle føle sig forbigået, tog vi lige et par dages regnvejr med hjem i VANDflyveren ☺ Det hjalp, alt blev frisk og grønt og meget levende at se på et par dage senere!

Vi benyttede det dårlige vejr til at få klaret indkøb i MIT supermarked Food Town 😊
Samt få klaret lidt tøjvask og ellers bare fordøje den sidste uges mange indtryk og
hygge os på altanen. Nogle benyttede sig af vejret til kite surfing hedder det vist -
første og eneste gang, jeg har set det her fra min altan. Lørdag aften var der
filmforevisning nede foran Fort Christiansværn, om hvordan den amerikanske flåde
fordrev indbyggerne fra den lille puerto ricanske ø Vieques, da de brugte øen til test
af bomber. Spændende historie, desværre druknede den i endnu en gang kraftig regn.

Men med Jesu genopstandelse Påskedag, Mr Schulerbrandts kraftige røst og det
fantastiske spil opført af de skønne, frække unger er der ingen sorger længere 😊
Det er sjovt, underholdende, livsbekræftende og ofte meget rørende at gå i kirke
her. I'm gonna miss it so much! Gotta get back soon!

Men hvis livet på nogen måde skulle blive bare en anelse for kedeligt eller stille, så er det lynhurtigt overstået, straks man sætter sig ind i Big Johns taxi! Her er der altid fuld musik, herlige calypso- eller reggaerytmer, og så skråler vi med og danser - vi kan slet ikke lade være ☺ Hvornår har man sidst oplevet det i en taxi i Danmark ...? Nej, vel? En dag spurgte jeg John, om han kendte Sunshine Reggae med danske Laid Back. Det gjorde han ikke, så måtte jeg jo synge og danse den for ham i bilen - og så var han fuldstændig opløst af grin og glemte næsten at køre ... "You crack me up, ha ha ha!" Hmmm, det er nok ikke en karriere som sanger eller danser, jeg skal forfølge her ... Tror bare, jeg holder mig til at spille luftguitar ☺

